

Gledé na napravo mešanice opozarjam, da se modra bakrena galica najbolje raztopi, ako se v redko vrečko dene, ž njo vred pa na poprek ležeči kol tako priveže, da se polovica galice v vodo potopi. Črez 24 ur ni več najti sledu o koscih galice v vrečki. Apno za to mešanico se zopet posebej pripravi tako, da se apno v posodi (vedrici) vode v apneno mleko spremeni in predno se z vodo, v kateri se je bakrena galica raztopila, potem zmeša, dobro precedi, da pesek in smetje iz apna odpade. Slabo precejena tekočina delo močno zateguje, naj si še bode škropilnica tako dobra. Škropilnice naj se rabijo le taiste, katere tekočino na trte prše, a ne škropé.

Škropi naj se zgornja (prava) stran lista in tako vse listje, a ne samo listje, temveč tudi mladike in grozdjice. Sledeče vrste trt so strupeni rosi posebno podvržene: rdeča zastavica, ali črjavina (Zierfahndler), traminec, veltinec, mlinarica (Müllerrebe), žlahtni ver-nač (Trollinger), burgundec beli in modri, klevner (Ruländer) žlahtnina ali rankolina (Spanier, Gutedel) in dr. V kratkem rečeno, so trte z gladkim, bliščečim listjem proti tej bolezni trpežnejše, kakor trte, katerih listje je temno in kosmato. Za enokratno škropljenje se potrebuje na eden oral vinograda štiri hektolitri t. j. blizu poldrugi polovnjak mešanice.

Napravljena mešanica, ki je pri prvem ali drugem škropljenju morebiti preostala, porabi se lahko pri drugem, oziroma tretjem škropljenju. Voda, katera je med tem časom izpuhtela, se pred rabo zopet nadomesti.

Pri vsakokratnem rabljenju naj se mešanica prav dobro iz dna posode premeša in vsikdar pri vlišanju v škropilnico precedi.

Dobre škropilnice se dobivajo pri A. Fiebigger-ju v Mariboru, Jan. Diallyer-ju v Radgoni in J. Allweiler-ju v Rudolfzell na Badenskem.

Prevelika važnost škropljenja je že gotovo vsakateremu vinorejcu znana, toraj upam, da bo storil vsak, kolikor mu največ mogoče, zoper to grozno uničevalko vinogradov.

Strmški.

Vabilo k XI. občnemu zboru društva »Kmetovalec« v Gotovljah, ki se vrši dne 28. maja t. l. točno ob polu 4. uri popoldne v gostilni g. Ivana Kopriva v Gotovljah.

Vspored: 1. Pozdrav. 2. Poročilo o društvenem delovanju. 3. Govor g. A. Petriček: O škodljivcih sadnega drevja. 4. Nasveti živinorejcem, govori g. dež. in okr. živinozdravnik M. Jelošek. 5. Vpisovanje novih udov, oziroma vplačevanje društvenine. 6. Volitev novega odbora. 7. Prosti nasveti. Med in po zborovanju petje, deklamacije itd. K vdeležbi najprijazneje vabi odbor.

Pripomba: Naznanjamo ob enem, da se razteza društvo »Kmetovalec« po spremenjenih pravilih ne samo v občini Gotoveljski, temveč tudi po njenem obližju. Vabimo torej prijazno vse prijatelje kmetijstva in naroda. Na svidenje. — Za društvo »Kmetovalec« Davorin Antloga, tajnik.

Sejmovi. Dne 29. maja pri Sv. Trojici v slov. gor. Dne 31. maja v Cirkovicah in na Rečici. Dne 2. junija pri Novi cerkvi. Dne 4. junija v Pušavi. Dne 5. junija v Mariboru, v Rušah, pri Sv. Duhu na Ostrem vrhu, na Tinskem, v Slov. Bistrici.

Dopisi.

Iz Vitanja. (Poduk v sadjereji.) Dne 14. majnika po prvi božji službi smo se zbrali v pravobil-

nem številu v našem »bralnem društvu«, da smo poslušali poduk gosp. Janeza Belé, učitelja na sadjarski in vinarski šoli v Mariboru. Gospod učitelj nam je v domači besedi razlagal, katere vrste sadja kaže po naših krajih saditi: kako se drevo sadi, kako je treba z drevesom ravnati pozneje, da rase uspešno in obilo rodi in pa: kateri so sovražniki sadnega drevja in kako jih pokončevati. Naposled so nekateri kmetje gosp. učitelja popraševali o marsikaterih sadjereji zadevajočih stvaréh. »Bralnemu društvu«, kakor gosp. učitelju smo prav hvaležni za ta poduk. Veseli nas, da je gospod učitelj obljubil za letos še enkrat svoj prihod v Vitanje.

Iz Ljutomerske okolice. (Svoji k svojim). V četrtek 4. majnika sem bil v Ljutomeru, da sem pogledal svečanost, kakoršne še ni bilo nikjer na Spodnjem Stajarskem. Nad sto slovenskih gasilcev je na toti dan pokazalo, da so verni katoličani, zvesti Avstrijanci in neomahljivi sinovi slovenske domovine. Okó mi je porosila solza od velikega veselja, ko sem videl, kako se prebujajo naše slovensko ljudstvo. To je pač živi dokaz, da pri nas niso tla za prajzovsko-židovski šulverein, da pri nas ni torišča za brezversko nemškutarijo. Na tisoče in tisoče sem videl ljudstva, kateremu se je bralo z lica, da mu v prsih bije živo srce za pravično slovensko reč. Ko pa sem šel se sprehajati malo po trgu, videl sem tu in tam marsikaj še gnilega. Najprej sem opazil napise na hišah štacunarjev, krčmarjev in rokodelcev. Zdaj so pokazali ptički svoje pravo perje, po katerem jih lahko spoznamo. V srce me je res zabolelo, ko sem našel toliko nemškutarskih napisov. Iz tega se jasno vidi, da imajo nemčurji še zmeraj zadosti korajže. Saj si mislijo, da je slovenski kmet še sploh tako neumen in zabiti, da ne gleda ne na napis, ne na narodnost. Precej še je resnice na tem. Mi še smo vedno tako grozenski bedaki, da nosimo nemškutarjem rado-voljno šibe, iz katerih pletejo biče za nas. Nas pohlevne ovčice je osoda z veliko neumnostjo in zaslepljenostjo udarila. Tu in tam se pa vendar že dani. Naši možje in tudi žene prihajajo do spoznanja, da je res neumno, ako podpiramo brezverske nemškutarje. Neprenehoma je treba skrbeti, da se to spoznanje širi od hiše do hiše, od vasi do vasi. Zdaj pa je posebno lepa prilika, da vsaki s svojimi lastnimi očmi vidi, kje je nemčursko gnezdo. Svoji k svojim! Kaj nam pomaga, ako vedno kričimo, da smo slovenski narodnjaki, nosimo pa svoje krajcarje v nemčurske jasli! Najbolj še v tem grešijo naše žene in dekleta. One grejo rajrajši tja, kjer se jim dobrikajo in sladkajo in to nemškutarji dobro znajo. Za hrptom pa jim kažejo dolge nose in jih imajo za bedaste »hempe«. Poučimo torej naše žene in dekleta, navdušimo tudi nje za našo sveto pravično stvar! Za par krajcarjev pa že ne smemo prodati svoje narodnosti. Mi imamo več slovenskih štacunarjev, krčmarjev in rokodelcev, idimo k temu ali k onemu, k nemškutarskemu naj nas ne nese nikoli noga! In ako tudi vidimo, da ima nemčur to ali ono blago ceneje, to nas ne sme preslepiti. Naš sveti boj proti židovskemu nemčurstvu je več vreden in je dražji, kakor tistih par krajcarjev. Tako delata pravi Slovenec in prava Slovenka. Ako prideš okoličan ali okoličanka v naš trg, odpri najprej oči, potem pa se spomni svoje zatirane domovine, katero ti hoče nemčurstvo vničiti. Spomni se svoje nedolžne dečice, kateri hočejo nemčurski brezverneži iztrgati sv. katoliško vero. Spomni se na vse to in dobro premisli, potem še le idi v štacuno, v krčmo in k rokodelcu! Ako pa vse to nič ne pomaga, potem si črni izdajalec domovine in sv. katoliške cerkve, popolnoma vreden, da se živ pogrezneš v zemljo. Naš božji Izve-ličar pravi: Kdor ni z nami, je proti nam. Ravnajmo se po svetih njegovih besedah. Kdor podpira nemšku-

tarja, tisti je nemškutar in ako tudi stokrat reče, da je Slovenec. Ne verujmo takemu, ogibajmo se, izbacimo ga iz naše družbe, naj gre k onim, katere podpira. Okoličani in okoličanke, pokažite zdaj enkrat v djanju, kaj ste!

Iz Murskega polja. (Gasilna društva.) V Ljutomerskem okraju se snujejo zaporedoma gasilna društva in sicer s slovenskim poveljnim jezikom. Zahvala za to gre najboljše okrajni posojilnici v Ljutomeru, ki tako blagohotno podpira te ustanove. Najprej se je osnovalo gasilno društvo na Cvenu, potem pa po vrsti pri Sv. Križu, v Lokavcih in v Ključarovcih. V poslednjem času se začenja gibati najbližja okolica Ljutomera. Gasilno društvo v Pristavi ima že potrjena pravila in si je že izvolilo svoj odbor, v katerem vidimo same zavedne narodnjake. Načelnik je Franjo Vraz, posestnik v Pristavi, namestnik Ivan Puconja, posestnik v Stročji vesi. Prepričani smo za trdno, da bo tudi to najmlajše gasilno društvo v čast našemu slovenskemu okraju. O Ljutomerskem gasilnem društvu ne moremo ničesar zanesljivega povedati. Obstoji namreč iz samih takih udov, katerim se pretaka po žilah slovenska kri, srce jim pa bije po nemškem taktu. Toto drevo je sicer prava slovanska lipa, saj na njej ne najdemo niti enega hrastovega lista, razven takrat, ako si ga kateri gasilec sam vtakne za klobuk. To slovansko lipo so presadili v tuja, nerodovitna tla in zato se zdaj suši sirota, akoravno ji podlivajo, včasih prè celo z vinom. Ako ste možje, presadite jo v tla, iz katerih je izrastla in videli bote, kako bo zopet pognala! — V četrtek 4. maja so se vdeležili štiri gasilna društva sv. maše v Ljutomeru na čast sv. Florijanu, samo Verženska je izostala. Tega res ne moremo razumeti. Zdaj je tam načelnik Martin Ostrc, od katerega smo pričakovali, da bo odpravil nemčursko sramoto. Poznamo ga kot moža, ki ne pluje v svojo skledo, ki se ne sramuje svojega slovenskega roda. Vedno še upamo, da se bo postavil neustrašljivo na noge. Posebno ga spomnimo na to, da je stopil zdaj v zvezo s čislano rodovino, ki je spoštovana po vsem Ljutomerskem okraju zaradi iskrene narodne zavednosti. Od Martina Ostrca za trdno pričakujemo, da bo strl nemčurski kači ostudno glavo, ki je veliko sramoto že toliko časa narodnemu trgu Veržeru. V to pomozi Bog!

Iz Braslovč. (Nekaj o živinoreji.) Kmetje in živinorejci, poprimite se prav skrbno in pogumno živinoreje, kajti skoro edini pripomoček v Savinjski dolini je za kmeta le živinoreja zoper res obilno revščino. Da pa kmet in živinorejec vé in zna živino prav vzrejevati, treba je temu pravega poduka, ali temu, mislim, ne more nihče ugovarjati, da nima priložnosti se v tem kaj učiti. Družba sv. Mohorja nam je izdala zlata vredno knjigo, »Domači živinozdravnik«. Iz nje si človek lahko veliko koristi; pa tudi drugih enakih nauk nam ne manjka. Ni dolgo tega, kar je poučeval naš živinozdravnik g. M. Jelovšek v tej stroki, le škoda, da je izvolil Letuš za tako imenitno opravilo. Žal, da se je tako malo pravih živinorejcev tega vdeležilo, saj bi jih bil lahko na prste ene roke naštel. Da je pa g. Jelovšku odločil ravno Letuš, naj bi tam širil živinozdravniško prakso, temu je več uzrokov; tukaj navedem samo dva: prvič, ker je gospod vedel, da se tam te slavnosti ne bodo vdeležili naši gg. duhovniki, do kojih je njegova oseba najbolj našoperjena; drugič pa zato, da se je Letuščanom dostojno zahvalil, da so pri volitvi v občinski zastop v Braslovčah po njegovem nasvetu in agitiranju volili nasprotno častitim duhovnikom. Pri c. kr. okr. sodnji na Vranskem pa je bil — nasledek volitve — Matija Puncer radi žaljenja časti obsojen na štiri dni v ječo, poostreno z enim postom. Zeleti je torej, da si g. Jelovšek v prihodnje izvoli pripravišni prostor za

to, kjer se bodo vdeležili zares pravi in pošteni živinorejci Savinjske doline.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Dnes ste se sešli delegaciji, avstrijska in ogerska, na Dunaji, da izvršite svoje posvetovanje o proračunu skupne države. Nj. veličanstvo, svitli cesar vsprejme delegaciji pa še le v soboto v ces. palači. — Dunajski župan, dr. Prix je v nedeljo v Teplici, kjer je bilo zborovanje nemškega šulvereina ter je ondi tudi govoril, češ, da je on Nemece, ali je imel kdo v tem pomislek? — Volilni red za Dolenjo-Avstrijo še naj čaka na svojo spremembo najmanj leta dni. Tako hoče liberalna stranka, ker se počuti po sedanjem redu še boljše, kakor pa bode, če se ta red — liberalcem in judom — ne izpremeni po volji!

Češko. Vlada je nagloma pretrgala posvetovanje drž. zbora v Pragi. Uzrok pa so bili mladočeški poslanci, ki so z groznim truščem motili posvetovanje o novem sodišči v Trutnovem. Njim se dozdeva to novo sodišče prva zagozda v celoto češke krone. Ako je tako, potem si pač človek lažje razlaga njih jezo, ali za njih razsajanje v dež. hiši še zato nima izgovora.

Štajarsko. Mil. knezoškof sekovski, dr. Zwerger so na binkoštno nedeljo vzboleli ter so morali prenehati birmovanje. Kolikor se sedaj sliši, pa jim je že nekaj odleglo. — V ponedeljek so imeli v Brucku obrtniki shod iz namena, da se osnuje »zadruga obrtnikov« v Kindbergu. K zborovanju so prišli tudi poslanci dr. Pattai, pl. Hofmann in Posch. Govorilo se je veliko za vzboljšanje stanja malih obrtnikov, ali nasvete bode težko doseči, ker se tičijo obrtniki preveč v sponah liberalizma.

Koroško. Velik shod je imelo kat. politično društvo »Straža« v nedeljo, dne 14. maja, v Št. Janži v rožni dolini. Na shodu je bilo pri 200 slov. kmetov in priredi isto društvo v nedeljo, dne 4. junija, enako zborovanje v Dobrli vasi. — V Celovci so se une dni hoteli vkončati trije vojaki. Dva sta se zastrelila, tretji pa je izpod strehe skočil na tla ter je pri priči umrl, una dva pa sta se tako poškodovala, da ne bosta več ozdravela. Kaj je neki krivo te žalostne, pri vojakih sedaj neredke prikazni?

Kranjsko. O sklepu dež. zbora v Ljubljani se dostavimo, da je dež. glavar govoril le nemški in je to nekaj, kar je nam nerazumljivo, ni pa nikakor vredno hvale! — O tajniku c. kr. kmetijske družbe v Ljubljani, g. G. Pircu se zna, da vleče na liberalno stran, ali to mu utegne še delati neprilike, kajti kdo podpira ondi kmetijsko družbo? Da liberalci, to ni prav verjetno. — Po Dolenjskem trpijo kmetovalci hudo po suši, po dve uri in še dalje jim je hoditi po vodo.

Primorsko. Načrti za Vipavsko železnico so gotovi ter jih imajo sedaj v Gorici na ogled. Kaže se torej, da se začne za-njo delo še to poletje. — Pri mestnih volitvah v Trstu stopi letos tudi konservativna stranka na volišče, ali žal, da ona ne pozna Slovencev v mestu ter torej v tem oziru ni boljša od — iredentivcev.

Hrvaško. Vendar enkrat dobijo v Zagreb nadškofa in sicer nadškofa iz Serajeva, dr. Stadlerja. Madjarom ni torej izteklo, in pravi se celo da ban Khuen-Héderváry odstopi, ali to ni verjetno, saj se mož drži, kakor smola, svoje službe in tudi pri ogerski vladi so z njim lahko zadovoljni.

Ogersko. V nedeljo so v Budimpešti odkrile